

Bemærkninger til lovforslaget

Almindelige bemærkninger

1. Lovforslagets baggrund

Regeringen har sat ambitiøse mål for Danmark. Danmark skal have en stærk konkurrencekraft, så vi fortsat hører til blandt de rigeste lande i verden. Og en stærk sammenhængskraft, så vi fortsat har et trykt samfund uden store skel.

Det er en del af Regeringens globaliseringsstrategi, at stærkere konkurrence skal styrke Danmarks effektivitet og innovation. Konkurrence er således et centralt middel til at øge innovationen i både den private og den offentlige sektor. Det foreslås derfor at fjerne de ulige konkurrencevilkår som følge af lønsumsafgiftsloven.

For at nå målene er der brug for forandring og fornyelse af det danske samfund. Regeringens globaliseringsstrategi indeholdt således 350 konkrete initiativer. Et af disse initiativer vedrører lønsumsafgiftsloven.

Globaliseringsrådet har foreslået, at offentlige myndigheder skulle have refusion for lønsumsafgift ved køb af ydelser fra private virksomheder, hvor lønsumsafgiften medfører ulige konkurrencevilkår. En refusionsordning vil dog alene bygge på gennemsnitsberegninger. Regeringen har derfor valgt at foreslå en ophævelse af fritagelserne for offentlige virksomheder mv., da en sådan tager højde for de faktiske forhold. En ophævelse af fritagelserne skaber afgiftsmæssig ligestilling mellem offentlig og privat virksomhed.

Der har fra forskellig side været rejst tvivl om lønsumsafgiftslovens forenelighed med EF-traktatens bestemmelser om statsstøtte. Dette skyldes, at offentlige virksomheder og virksomheder, som overvejende finansieres af offentlige midler, i dag er fritaget for lønsumsafgift. Denne usikkerhed vil regeringen med nærværende forslag rydde af vejen.

Forslagets formål er således at styrke konkurrencen ved at skabe afgiftsmæssig ligestilling mellem offentlig og privat virksomhed. Samtidig bringes tvivlen om

lønsumsafgiftslovens forenelighed med EF-traktaten ud af verdenen.

Det må således anses for en forbedring af regelkomplekset omkring lønsumsafgift, at der formelt skabes en afgiftsmæssig ligestilling mellem private og offentlige udbydere af de samme ydelser mod vederlag, samt at der skabes en større overensstemmelse i forhold til EU-rettens bestemmelser om statsstøtte.

Forslaget medfører derimod ingen ændring af anvendelsesområdet for merværdiafgiftsloven eller området for afgiftsfritagelse efter merværdiafgiftsloven.

2. Gældende regler

I dag skal private virksomheder efter lønsumsafgiftsloven som hovedregel betale lønsumsafgift, hvis de leverer ydelser, der ifølge momslovens § 13 er momsfrigtage. Afgiftspligten omfatter virksomheder, der mod vederlag leverer varer og ydelser, som er fritaget efter momsloven:

- § 13, stk. 1, nr. 1 (sundhedspleje),
- § 13, stk. 1, nr. 3 (undervisning),
- § 13, stk. 1, nr. 5 (sport, dog ikke amatørsport),
- § 13, stk. 1, nr. 6 (kulturelle aktiviteter),
- § 13, stk. 1, nr. 8 (dog kun administration af fast ejendom),
- § 13, stk. 1, nr. 10 (forsikringsvirksomhed),
- § 13, stk. 1, nr. 11 (finansielle aktiviteter),
- § 13, stk. 1, nr. 12 (lotterier og spil),
- § 13, stk. 1, nr. 15 (personbefordring, dog undtaget persontransport direkte til og fra udlandet),
- § 13, stk. 1, nr. 16 (rejsebureauvirksomhed),
- § 13, stk. 1, nr. 17 (bedemandsvirksomhed), og
- § 13, stk. 1, nr. 20 (selvstændige grupper).

Der betales desuden afgift af virksomhed, der mod vederlag leverer ydelser, der ikke er afgiftspligtige efter momsloven. Endelig betales afgift af virksomheder, som udgiver eller importerer aviser.

Offentlige virksomheder, og virksomheder, hvor offentlige midler dækker mindst 50 pct. af virksomhedernes driftsudgifter, er derimod fritaget for at betale lønsumsafgift.